STAND DER MAAN.

7 September . . . . LAATSTE KWARTIER.
13 . . . . . . NIEUWE MAAN.
20 . . . . . . EERSTE KWARTIER.
28 . . . . . . VOLLE MAAN.

WATERGETIJDEN.

		Hoog Water.	Laag Water.
4 WOENSDAG	's morg.	9-45	sav. 3-45
5 DONDERDAG	»	10-30	» 4-30
6 VRIJDAG	»	11-15	» 5-15
7 ZATURDAG	»	12-00	» 6-00

SURINAAMSCHE COURANT.

A°. 1833. WOENSDAG, DEN 4den SEPTEMBER. N°. 71.

ADVERTENTIËN.

(35455) AMBTENAREN, provisioneel belast met het Departement der *Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer* dezer Kolonie, zullen op Vrijdag den 6 September e. k., des namiddags ten 4 uren, ten Sterfhuize van den WelEdelen Heer RUDOLPH HENDRIK VAN HALM, door den Vendumeester S. F. FLU, publiek doen verkoopen, deszelfs *Nalatenschap*, bestaande in: Wèlonderhoudene MEUBELEN, BEDDENGOED, enz., enz.

Paramaribo, den 31 Augustus 1833.

C. A. FISCO,
2de Commies.

(35438) AMBTENAREN, provisioneel belast met het Departement der *Nieuwe Wees-, Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer* dezer Kolonie, zullen op Woensdag den 11den dezer, des namiddags ten *vier* uren, ten Sterfhuize en voor Rekening den Boedel JAN CORNELIS BREET: zich genoemd hebbende JAN BREET, door den Vendumeester S. F. FLU, publiek doen Verkoopen: Wèlonderhoudene MEUBELEN, MANS KLEEDEREN, TAFEL- en BEDDENGOED, GLASWERK, enz., enz.

Alsmede twee KOEIJEN, met hare KALVEREN, en een VAARSJE.

Paramaribo, 4 September 1833.

C. A. FISCO,
2de Commies.

(35439) Op *HEDEN* ten *negen* uren, publieke *Verhuring* van SLAVEN, ten huize van den Vendumeester S. F. FLU.

Paramaribo den 4 September 1833.

C. A. FISCO,
2de Commies.

(35459) *HEDEN* 4den September 1833, des morgens ten 9 uren, zal ten Huize van den Vendumeester S. F. FLU, publiek voor den tijd van ÉÉN JAAR worden *VERHUURD:* Een aantal van 11 stuks SLAVEN; allen *voor alsnog* bekend ten name van den Boedel MADAM van MONTENOR.

Geene Borgen zullen worden aangenomen dan die bij de verhuring in *persoon* zijn.

J. H. ROOSWIJK qq.

(35432) De reeds geannonceerde Verkoop van de 60 KOPPEN *SLAVEN*, gewerkt hebbende op de Plantaadje *Lugtenburg*, zal alsnu plaats hebben op Donderdag, den 5den dezer, 's namiddags ten *vier* uren, door en ten Huize van den Vendumeester A. SALOMONS; alwaar dezelve te bezigtigen zijn.

De koopschat der Slaven, voor zoo veel die ten behoeve van eene Plantaadje worden aangekocht (indien het montant der koopschat meer dan *f* 1000 Ned. Ct. bedraagt), kan voldaan worden in solide Wisselbrieven, getrokken 3 maanden na *zigt*, voor rekening van eene Plantaadje ('s Lands regten en onkosten daar niet onder begrepen), mits de Wissels door den Vendumeester worden goedgekeurd.

Paramaribo den 3 September 1833.

JAN DE JAGER Ez., qq.
J. C. F. WALTHER, qq.

(37441) J. E. LYONS, zal *MORGEN* op Vendu verkoopen: Provisien en Stukgoederen, twee oxhoofden beste Wijn Azijn.

Alsmede Wane Planken voor rekening van den Houtgrond *Onoribo*.

(35450) A. SALOMONS, zal op Donderdag e. k., 's nademiddags om 4 uren, op Vendu verkoopen, de navolgende Slaven:

Antje, Charles, Albertina en *Pikantrie;* aankomende E. W. OFFERMAN.

Amie en *Onverwacht;* aankomende LOUISA POHL.

Anthonie; aankomende MARIANNA van THOMAS ABM. LEMMERS GOEDEFROY.

Robijn; aankomende Wed. SALOMON ABENDANON.

Voorts nog diverse Materialen en Plantagie Gereedschappen.

SCHEEPSTIJDINGEN.

Binnengekomen.

Den 28sten Augustus, de Nd. Am. Brik Rapid, Kapt. *D. R. le Crow*, van New-Burry-Port.

Uitgeklaard.

Den 28sten, de Nd. Am. Brik Juniper, Kapt. *J. Crosby*, naar Boston, lading: 156 vaten Malessie.

Den 27sten, het Nd. Am. Schip Caledonia, Kapt. *J. Drummond*, naar Amsterdam; lading: 520 vaten Suiker, 83 balen schoone- en 6 dito vuile Katoen.

Den 29sten, het Nd. Am. Schip Banian, Kapt. *R. Evans*, naar Rotterdam; lading: 351 vaten Suiker, 12 vaten heele- en 12 dito gebr. Koffij, 51 balen schoone- en 8 dito vuile Katoen.

Idem, het Schip de Surinaamsche Vriend, Kapt. *J. P. Meijer*; lading: 63 vaten en 2002 balen heele- 12 vaten en 363 balen gebroken Koffij, 1 baal schoone- en 2 balen vuile Katoen en 20 dito Kakao.

Idem, het Russische Schip Julie, Kapt *J. Schildwacht;* lading: 336 vaten Suiker, 40 balen schoone- en 8 dito vuile Katoen.

Den 30sten, het Schip de Faam, Kapt. *J. Andresen;* lading: 308 vaten Suiker, 1 baal heele Koffij, en 76 balen schoone Katoen.

Idem, het Schip Henriette, Kapt. *J. E. Schneebeeke;* lading: 413 vaten Suiker.

Idem, het Schip de Vriendschap, Kapt. *D. G. Doeksen;* lading: 447 vaten Suiker, 23 balen schoone- en 9 dito vuile Katoen.

Idem, het Schip de Snelheid, Kapt. *C. Wessels;* lading: 219 vaten Suiker, 65 balen heele en 25 dito gebr. Koffij, 3 balen schoone Katoen, 6 kistjes oud Lood en 1 Scheeps Anker. — Allen naar Amsterdam.

NIEUWSTIJDINGEN.

In de NIEUWE AMSTERDAMSCHE COURANT, van den 25 Junij leest men:

In eenen brief uit PARIJS, dien een Duitsch dagblad mededeelt, vindt men de volgende beschouwing over den staat van zaken in Algiers:

» De berigten uit Algiers hangen een tafereel op, dat zonderling afsteekt bij de diplomatieke onderhandelingen over het voortdurend bezit dezer kolonie, die ten gevolge van de verkeerde maatregelen, welke men genomen heeft en nog handhaalt in eenen treurigen toestand verkeerd.

De haat der Arabieren tegen de vreemde bezetting, de onveiligheid der omstreken van Algiers, Oran en Bona, neemt van dag tot dag toe. De vereenigingen, die zich gevormd hadden om de naburige vlakten te ontginnen en te bebouwen, zijn geruïneerd: de vestiging der lijn van blokhuizen, waarmede men de onmiddelijke omstreken van Algiers wilde omgeven, is gestaakt, uithoofde van de toenemende sterfte onder de werklieden; en de bezittingen zijn binnen de muren der drie steden ingesloten, waarin zij bij afwisseling overvloed hebben of gebrek lijden, naar mate het den Arabieren behaagt, om hun al dan niet levensmiddelen te verkoopen. De handel uit het binnenland heeft zich grootendeels naar de havens van Marokko verplaatst. De kolonie verliest niet veel aan den Hertog van Rovigo. Hij heeft eenige groote wegen aangelegd, in de stad eenige opene pleinen vergroot en eene breede straat midden door de stad geopend, waardoor de hitte ondragelijk is geworden; maar men bespeurt niet, dat er iets door hem gedaan is, hetwelk tot bevordering des lands zou kunnen strekken.

Van tijd tot tijd hoort men, dat de Generaals te Bona en Oran de Bedoeinen verslagen hebben, en dat zij gereed zijn om nieuwe, even nuttige en even roemrijke ondernemingen te beginnen; men herstelt de vervallene vestingwerken van Oran, en rigt groote hospitalen op, om de drie of vier duizend zieken, die de bezettingen bestendig opleveren, te verplegen; — maar van maatregelen, om zich de Arabische stammen door bevordering hunner belangen genegen te maken; om de bezetting, die thans 23,000 man bedraagt en 20 millioenen kost, te verminderen; om tot de bebouwing der landerijen gelegenheid te geven; — daarvan wordt niet gesproken.

Het doel dat Frankrijk met het bezetten van Algiers gehad heeft kan niet geweest zijn, om zich van zijne overtollige bevolking te ontdoen; want men behoeft slechts vlugtig door de provincien te reizen, om te zien, dat het geenszins aan bezigheid voor ledige handen behoeft te ontbreken. Het moet dus daarmede beoogd hebben nieuwe uitwegen voor de fabrijk - voortbrengselen en voor den handel te openen, en eene gelegenheid voor de voordeelige plaatsing van kapitalen in de bebouwing der vruchtbare Algerijnsche vlakten te geven. Maar om tot dit een en ander te geraken is de vrede met de inboorlingen, waarvan men zich dagelijks verder verwijdert, eene eerste onvermijdelijke voorwaarde. Even zoo is het met het staatkundig gewigt der kolonie gelegen; zoo lang men zich moet bepalen tot het houden van bezettingen in de zeer middelmatige havens van het regentschap, is de kolonie veeleer eene oorzaak van zwakte dan eene vermeerdering van magt. Indien er achter deze bezettingen eene Fransche bevolking gevonden wierd, die uitgebreide betrekkingen met de Arabische stammen onderhield, en indien deze bevolking hare hulpmiddelen in het land zelf vond, dan zoude het bezit van Algiers voorzeker voor de heerschappij in de Middellandsche zee van groot gewigt zijn; maar dit doel is onbereikbaar zoo lang men het tegenwoordig stelsel opvolgt en geene andere staatkunde kent, dan om van tijd tot tijd eenen Arabischen stam te vuur en te zwaard uit te delgen, zijn vee weg te voeren, en bij dagorders aan het leger zich zelf over deze feiten met lofuitingen te overladen."

Blijkens de thans ontvangene Londensche Dagbladen tot den 12 Junij, is het adres van het Huis der gemeenten aan den Koning waarbij de tot nu toe ten aanzien van Portugal gevolgde staatkunde wordt goedgekeurd door eene bezending aan Z. Maj. overgebragt, en heeft dezelve daarop geantwoord: »Ik heb met groot genoegen de uitdrukking ontvangen van uwe instemming in de staatkunde, die ik tot nu toe met opzigt tot

Portugal heb gevolgd; en gij kunt verzekerd zijn, dat ik, steeds voortgaande om naar dezelfde beginselen te handelen, geene gelegenheid zal laten voorbijgaan, waarin mijne magt en invloed nuttig en met eere zou kunnen worden gebruikt, om aan den strijd, die ongelukkiglijk in dat land bestaat een einde te maken." — Dit antwoord is den 10 Junij aan het Huis der Gemeenten medegedeeld, en heeft aldaar tot geenerlei woordenwisseling aanleiding gegeven. Het tegenstrijdige besluit van de beide Huizen van het Parlement over de zaken van Portugal heeft dus geen ander gevolgd gehad, dan dat de *Times* en andere bladen van dien stempel daaruit aanleiding tot hevige uitvallen tegen het Huis der Lords hebben genomen, hetwelk, volgens die bladen, niet meer op de hoogte is van onzen tijd, in het oog des volks niets beteekent, en dringend eene hervorming behoeft. In een afzonderlijk betoog wordt nog de bank der Bisschoppen door de *Times* bitter gehavend, vooral ook op grond, dat die hooge Geestelijken, op zeer weinige uitzonderingen na, in het Hoogerhuis steeds in denzelfden geest stemmen, en de heilige belangen des vaderlands aan hun persoonlijk aanzien opofferen. De meer gematigde bladen, zoo als de *Morning-Herald*, gispen deze ongepaste aanvallen tegen de hooge magten van Staat; doch ook de *Courier* voelt zich gedrongen tot de erkentenis, dat de klove tusschen de beide Huizen, thans, nu de hooge Adel door de Parlements-hervorming zijnen invloed op de verkiezingen der volks-vertegenwoordigers grootendeels verloren heeft, steeds wijder moet worden.

Van de Servische grenzen wordt, den 26 Mei, het volgende geschreven: »De Bosniers zijn in Servie gevallen, en hebben op de verraderlijkste wijze een aanmerkelijk getal ongewapende landlieden vermoord. Hiermede is het sein tot een' formelen oorlog tusschen Bosnie en Servie gegeven, en in dezen oogenblik roept Prins *Milosch* den algemeenen ban te wapen, om zijn land te verdedigen. Men kan binnen kort bloedige en gewigtige voorvallen te gemoet zien, die zelfs op Europa kunnen terugwerken. De Bosniers gaan namelijk onder den invloed van *Mehemed-Ali* te werk, en zijne agenten zijn het, die deze onwetende lieden diets maken, dat zij, bij eene omverwerping der regering te Konstantinopel, groote voordeelen zullen behalen en hun groote voorregten zullen toegestaan worden. Zij gelooven thans, dat het in hun belang is, de Serviers te verzwakken, althans Prins *Milosch*, die aan de Porte verknocht blijft, te verdrijven. Deswege hebben zij reeds sints lang allerlei buitensporigheden tegen de aangrenzende Servische plaatsen gepleegd en getracht dezelve tot den kampstrijd uit te lokken. Tot dus verre heeft Prins *Milosch* alles vermeden, wat tot uitersten kon aanleiding geven; thans is hij echter genoodzaakt, om aan zijne landgenooten voldoening te verschaffen en dezelve tegen verdere plunderingen en moorderarijen te beschermen. Gebeurt het alsdan, dat de strijd langdurig wordt, zoo zal de Porte tusschen beide komen, waarbij dan *Mehemed-Ali* niet onverschillig zal kunnen blijven, wanneer hij zijnen invloed in aanhang en de Turksch-Europische gewesten niet wil verliezen. Wordt daarentegen de kampstrijdt spoedig beslist en zijn de Serviers overwinnaars, zoo zou *Mehemed* zich mede in beweging moeten stellen om zijne vrienden te hulp te komen, en dan zou het weder de zaak der Porte zijn, de Serviers nadrukkelijk bij te staan. Daarbij zou dan eindelijk het geval kunnen ontstaan, dat de eene of andere christen-mogendheid oordeelde door zulke onlusten in gevaar te geraken en daaraan een einde te moeten maken. Doch dan zou het weder aan geene ijverzuchtige bedenkingen ontbreken, gelijk men er te Konstantinopel reeds zoo vele gehoord heeft; ook kunnen er dan wel dergelijke spanningen uit ontstaan. Prins *Milosch* is thans bezig eene legerschaar van 10,000 man te verzamelen, om den vijandelijken inval der Bosniers te keer te gaan."

Uit Frankfort meldt men van den 11den Junij: »Nu de Oostenrijksche Gezant, Graaf von Münch Bellinghausen, weder alhier is aangekomen, zal de maand Junij waarschijnlijk, even als in het vorige jaar, aan nieuwe belangrijke maatregelen het aanzijn geven. Men verwacht eerstdaags de uitvaardiging van verscheiden gewigtige, door de laatste gebeurtenissen uitgelokte besluiten. Vooral ziet men met vurig verlangen de regeling der handelsbetrekkingen tusschen de verschillende Bondsstaten te gemoet, en hoopt dat daardoor vele ongelegenheden, waarover men zich sedert lang had te beklagen, zullen weggenomen worden."

Eenige leden van den stedelijken raad van Neustad, in Rhijnbeijeren, hebben eene verklaring in de dagbladen der nabuurige steden doen plaatsen, waarin zij de partij hunner stadgenooten kiezen tegen de verhalen die wegens de gebeurtenissen in Neustadt op den 27sten Mei in verscheiden andere dagbladen zijn geplaatst geworden. Zij verzekeren daarin, dat de ingezetenen tot het gebeurde geenerlei aanleiding hebben gegeven, maar door de krijgslieden uit louteren overmoed op het onverantwoordelijkst aangerand en mishandeld zijn geworden.

In hoeverre deze opgave meerder geloof verdient, dan de vroegeren, is moeijelijk te beslissen, te meer daar uit die verklaring zelve blijkt, dat de Burgemeester en andere leden der Regering van Neustadt geweigerd hebben, om daartoe mede te werken.

MENGELINGEN.

LEOPOLD'S LAATSTE TROONREDE.

Onder de waarlijk gelukkige omstandigheden dezes levens verdient, met regt, eene eerste en voorname plaats *die*, waarvan men op goede gronden, kan zeggen, dat zij niets te wenschen overlaat. Aan weinige eenlingen is het slechts gegeven, naar de opregte inspraak huns harten, op zulk een bijzonder voorregt te roemen: omdat het allerkleinste getal der menschen slechts zoo te vreden is met zijn bescheiden deel, als het, eigenlijk gezegd, behoort te wezen. In welk een verheven, en waarachtig gezegend daglicht rijst derhalve voor het oog onzer verbeelding het koningrijk niet, welks hoofd volmondig en ten aanhooren van de aanzienlijkste inwoners des lands, met dankerkentenis mag verzekeren: *de middelen van voorspoed, welke dit rijk bevat, getuigen evenzeer als deszelfs liberale instellingen van den gevorderden staat onzer beschaving, en geven ons de overtuiging, dat wij, aan die instellingen vasthoudende, de heerlijkste toekomst tegentreden!* Dat wij zulk een gelukkig rijk in onze nabuurschap hebben, staat met gulden letteren te lezen in de jongst gehouden troonrede van LEOPOLD I, Koning der Belgen; eene troonrede, die, hoe weinig ook, op zich zelve beschouwd, als staatkundig kabinetsproduct om het lijf hebbende, met regt de bijzondere aandacht van al de mogendheden en vorsten van *Europa* overwaardig is. — Wat toch kan, wel ingezien, het extra-liberale Belgische volk, in de gegevene tijdsomstandighen, meer verlangen, dan dat deszelfs constitutionnele landsredder op proefondervindelijke en alles afdoende gronden, zeggen mag: *Belgie gaat de heerlijkste toekomst te gemoet!?* Is er voor de bewoners van het weleer zuidelijk *Nederland* iets meer noodig, om hunne in achttien honderd dertig zoo glorieus als bloedig aan den dag gelegde wenschen doeltreffender en streelender te bevredigen? Kan hun, na de plegtige koninklijke betuiging: *onze staatskas is zoo wel voorzien, dat ik, ingeval er geene onvoorziene uitgaven bijkomen, gegronde hoop heb op een batig saldo*, een sterker drangrede nopen, om hoogst te vreden te zijn met het finantieel bestuur des rijks? Heeft *Belgie* sedert 1830, toen al, wat kiel en wapen torschen kon, zamenliep, om voor deszelfs heilaanbrengende onafhankelijkheid te vechten, tot hiertoe een gelukkiger, voordeeliger oogenblik beleefd, dan dat, waarin LEOPOLD, de stellige belofte heeft afgelegd: *Dik zal eerstdaags een groot gedeelte van het Belgische leger groot verlof geven, om onze al te hoog geklommen oorlogslasten merkelijk in te korten?* Heeft de vrije vaart op de Oost, gedurende de ongelukkige vereeniging van *Belgie* met *Nederland*, voor de Belgische fabrijken ooit zoo veel voordeel opgeleverd, als de thans door LEOPOLD met *Noord-Amerika* vastgestelde handels-voorwaarden in allen opzigte doen verwachten? Is er *eene* Europesche mogendheid, die meer veerkracht kan ten toon spreiden dan LEOPOLD in de bewuste troonrede, door het alvermogend gezegde: *DIK zal zorgen dat Belgie, bij het definitief tractaat met Nederland, den boventoon behoudt?*

Neen! schooner heden, schooner uitzigten bragt de belangrijke September-revolutie nog niet aan het licht! Hechter, sterker en weldoortimmerder troon dan die van LEOPOLD *van Saksen-Coburg* is nergens te vinden! Gelukkiger, dankschuldiger en tot tevredenheid gedrongener volk dan het Belgische, leeft nergens in het uitgestrekt *Europa!* Keert terug naar uw vaderland, gij allen, die het hebt verlaten, om op Neêrlands bodem een gewenscht bestaan te vinden! Thans vloeit *Belgie* over van melk en honing. Keert terug naar uwe wapenbroeders, gij Belgische deserteurs, die naar onze voorposten zijt overgeloopen, om onder de vanen van *Oranje* te dienen; LEOPOLD geeft eerlang groot verlof, om zijne September-helden van de vermoeijenissen in den tiendaagschen looptogt, en de vervelende werkeloosheid bij de belegering der Antwerpsche citadel, behoorlijk te doen uitrusten. Wat zoekt gij in *Nederland?* Daar valt niet te plunderen noch te rooven. Maar in *Belgie*, waar de ultra vrije drukpers nu en dan aan dezen en genen dagblad-schrijver gelegenheid geeft, om het gouvernement te bespotten en uit te jouwen, of ook wel, om de naakte waarheid, met ultra-liberale kleuren, ten toon te stellen, hebt gij kans op zulke voorregten, zonder dat gij de minste vrees behoeft te koesteren, om, wegens het plegen van geweldadigheden jegens burgers en baldadigheden aan huizen en werkplaatsen, voor een krijgsraad geroepen te zullen worden! Of is het u onbekend, welk een' onsterfelijken roem uwe voormalige spitsbroeders daardoor te *Gend*, *Brussel* en *Antwerpen*, nog kort geleden, hebben verworven?

En gij, steunpilaren van LEOPOLD's wel bevestigden konings zetel!! Gij waarlijk verlichte staatslieden van het hoogst beschaafd en hoogst verlichte *Belgie!* Gij, gebelgizeerde Franschen, die met hart en ziel aan de vergrooting uwer individuele beurzen arbeidt, tot belooning van uwe edelmoedige hulpverleening aan het roemvolle barikaden-gouvernement! Gij hooge en lage zielenleiders, die met het volste regt blijft zorgen, eenen beslissenden invloed op de voornaamste aangelegenheden der Belgische carbonari's te behouden! Gij buigzame hovelingen, en officieren van de vorstelijke stoeterij! Gij allen, die er het luid-schreeuwendste belang bij hebt, u, zoo lang mogelijk, aan het allergelukkigste Belgisch-koninklijke echtpaar verbonden te houden! Gij eindelijk, die, al is het ook slechts voor de leus, met den bevrediging bevorderenden toon van LEOPOLD's jongstgehouden korte, maar krachtige troonrede instemt, en er u even weinig als hij aan bekreunt, of er, behalve met *Frankrijk* en *Engeland*, vriendschappelijke betrekkingen tusschen het Brusselsche en de overige groote kabinetten bestaan of niet, gelijk de bedoelde troonrede ons ook geenszins te lezen geeft: geniet in ruime mate, en zoo lang het *souvereine Belgische volk* zulks goedkeurt, de smakelijke en zoete vruchten der September-revolutie; maar zorgt vooral, wanneer genoemde oppermagt 's avonds of morgen, onverhoeds, het mogt in het hoofd krijgen, eene andere orde van zaken tot stand te brengen, zulke maatregelen te nemen, dat gij, in weerwil dier verandering, geene de minste pecuniele schade lijdt!

Ter Drukkerij van GEBROEDERS SERRE.